

Arrest

nr. 251 340 van 22 maart 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 18 november 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 oktober 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 februari 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 maart 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken D. DE BRUYN.

Gehoord de opmerkingen van verzoekster en haar advocaat M. KALIN *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN en van attaché H. NUYTS, die verschijnt voor verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoekster, die verklaart van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, komt volgens haar verklaringen op 19 november 2019 België binnen met een paspoort en verzoekt op 26 november 2019 om internationale bescherming. Op 14 oktober 2020 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die de volgende dag aan verzoekster aangetekend wordt verzonden.

Deze beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de El Salvadoraanse nationaliteit te bezitten en bent geboren op X in La Paz. U was niet politiek actief en kende geen problemen met uw autoriteiten. U bent in het bezit van een universitair diploma voeding en dieetkunde. Tussen 2007 en juli 2018 werkte u als voedingsdeskundige en verkoopster van afslankproducten bij enkele bedrijven (Line, Pharma Skincare en Rejuvenes center) in de regio San Salvador. U woonde gans uw leven in Urbanisatie Jardines De La Sabana II gelegen in Merliot (Santa Tecla), in een huis dat eigendom is van uw moeder. Uw woning lag in een commerciële wijk waar zich onder andere een busstation, verschillende eet –en handelszaken en een groot sportcomplex bevonden. In uw wijk opereerde de bende MS (Mara Salvatrusha). Ongeveer vijf jaar geleden werd uw woonzone uit veiligheidsoverwegingen elke avond vanaf 22 uur met hekkens afgesloten. U bent ongehuwd en heeft één dochter, H. B. D. G. (...). Uw dochter werd geboren op 01/01/2016. De vader van uw dochter is I. E. H. B. (...), een El Salvadoraanse voetbalinternational met wie u in 2015 een kortstondige relatie had. D. (...)’s vader woont al enkele jaren met zijn nieuwe partner in de residentiële wijk metropolis San Gabriel in San Salvador en voetbalt thans bij een Guatemalteekse ploeg. D. (...)’s vader ondersteunt jullie financieel en betaalt maandelijks 300 dollar alimentatie. Verder bleef het contact met zijn dochter beperkt tot twee bezoeken in drie jaar. U heeft één zus en twee broers. Uw zus woont met haar gezin in Santa Tecla en is zaakvoerder van een autoverhuurfirma. Uw twee broers wonen in Santa Helena. Eén van hen werkt in het bedrijf van uw zus, de andere werkt in een hotel. Uw ouders zijn beiden gepensioneerd. Uw vader werkte vroeger in een drukkerij, uw moeder was secretaresse bij een vastgoedbedrijf. Tot begin 2017 woonde u samen met uw dochter bij uw ouders in de woning van uw moeder in Urbanisatie Jardines De La Sabana II. U en uw moeder kregen af te rekenen met huiselijk geweld gepleegd door uw vader. Uw moeder diende in 2016 een aanklacht in tegen uw vader, waarna de rechter uw vader uiteindelijk een contactverbod opgelegde en hij het huis moest verlaten. Hierop keerde uw vader begin 2017 terug naar zijn geboorteregio La Paz, waar hij een fruitboerderij heeft. Na zijn vertrek had u geen contact meer met uw vader en kende u geen problemen meer. Uw moeder had kort voor het vertrek van uw vader de woning verlaten en huurt sindsdien een huis in het nabijgelegen Urbanisatie Jardines del Cuscatlan. Urbanisation Jardines Del Cuscatlan is een beveiligde wijk die zich op drie minuten van Urbanisatie De La Sabana II bevindt en waar inwoners maandelijks betalen voor privé-bewaking. Na de verhuis van uw ouders bleef u samen met uw dochter alleen achter in de woning van uw moeder in Urbanisatie De la Sabana II. U verplaatste zich met uw eigen wagen naar uw werkplaats in San Salvador en bracht uw dochter tijdens de werkuren naar een kinderopvang vlakbij uw woning waarvoor u maandelijks 95 dollar betaalde. Omdat u problemen ondervond om uw uurrooster op het werk met de opvang van uw dochter te combineren, besloot u in 2018 als zelfstandige aan de slag te gaan. U legde de nodige contacten met leveranciers van zuivelproducten en opende uiteindelijk in juli 2018 een kleine zaak in de garage van uw huis waar u zuivelproducten (o.m. kazen, room, yoghurt) verkocht. Toen u zaak winst begon te boeken besloot u uw werk in San Salvador op te zeggen. U nam in uw zaak een zekere A. (...) in dienst, een dame die u kent sinds uw kindertijd en aan wie u maandelijks 250 dollar loon uitkeerde. Naast uw werk in uw winkel verplaatste u zich meermaals per week naar El Escalon (San Salvador), waar u in de praktijkruimte van enkele vrienden consultaties gaf als diëtiste. Tot 27/09/2019 kende u nooit problemen met maras (bendeleden). Op 27/09/2019 kreeg u in uw zaak plots bezoek van een mara van MS. De man was gewapend en liet zijn tatoeage van MS zien. Hij eiste dat u 200 dollar renta (afpersingsgeld) per maand zou betalen en sprak dreigende taal. De mara zei dat hij uw familie kende en wist waar uw dochter naar de opvang ging. U mocht de plek niet verlaten en de 200 dollar zou door maras in uw zaak worden opgehaald. Onder bedreiging van een pistool, dwong de mara u uiteindelijk al het geld in uw kassa (zo’n 500 dollar) te overhandigen, waarna hij vertrok. Omdat u dacht dat het om een diefstal ging, diende u in eerste instantie geen klacht in. Op aanraden van uw moeder deed u enkele dagen later, namelijk op 02/10/2019, toch aangifte van de feiten in bij de politie van de delegatie San Vicente. U koos ervoor om geen aangifte te doen in Santa Tecla omdat niemand u kon vergezellen, u uw winkel opnieuw wilde openen en u vreesde voor represailles als u klacht in dezelfde zone zou indienen. Nadat u aangifte deed besloot u uw zaak opnieuw te openen. U had de inkomsten immers nodig en dacht dat de politie ondertussen een onderzoek voerde. Op 10/10/2019 werd u door drie leden van MS benaderd toen u buiten uw zaak om 18u vuilnis klaarzette. Uw belagers duwden u naar binnen en bevelen u uw zaak af te sluiten. Eén van uw belagers herkende u van het incident op 27/09/2019. De maras duwden u en uw werkneemster A. (...) tegen de grond, waarop ze zeiden op de hoogte te zijn van het feit dat uw zaak goed draaide en zij binnen de 24uur 3000 dollar van u wilden. Toen u antwoordde dat u dit niet kon betalen, zeiden ze u dat uw familie in staat was te helpen en werd u bedreigd met een pistool. Na het incident sloot u uw zaak en pakte u thuis uw spullen in. Dezelfde avond vertrok u met A. (...) uit uw woning en trok u in bij uw moeder in Urbanisatie Jardines del Cuscatlan. Ondertussen was ook uw dochter, die op moment van het incident in de opvang verbleef, door uw zus naar het huis van uw

moeder gebracht. Op 11/10/2019 vertelde u aan A. (...) dat u niet meer naar uw zaak zou terugkeren. U bracht haar ontslag in orde, betaalde haar uit en stuurde haar terug naar La Libertad vanwaar zij afkomstig was. Dezelfde dag bracht uw zus u naar de politie van Santa Tecla en diende u er een klacht in. U keerde niet meer terug naar uw woning, verbleef tot aan uw vertrek bij uw moeder en kwam niet meer buiten. Op 18/10/2019 kocht u twee vliegtuigtickets naar België. Ondertussen probeerde u meermaals de vader van D. (...) te contacteren, die in die periode onder contract lag bij een Thaise voetbalploeg en moeilijk kon terugkeren. U lichtte hem in over uw problemen en vroeg hem zo snel mogelijk terug te keren naar El Salvador zodat het schriftelijke akkoord voor D. (...)’s vertrek kon worden geregeld. Op 11/11/2019 kwam D. (...)’s vader uiteindelijk met een advocaat, die u gecontacteerd had, naar het huis van uw moeder en werd de toestemmingsverklaring voor uw dochters vertrek naar het buitenland geformaliseerd. Uiteindelijk vertrok u op 18/11/2019 samen met uw dochter met het vliegtuig uit San Salvador en kwam u via Panama en Spanje naar België, waar u op 19/11/2019 aankwam. Op 26/11/2019 diende u in België een verzoek om internationale bescherming in.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legde u uw paspoort, het paspoort en de geboorteakte van uw dochter, twee klachten bij de politie (dd.02/10/2019 en 11/10/2019), een instagrambericht van juni 2019 van uw zus aan D. (...)’s vader waarin zij toestemming vraagt om D. (...) mee te nemen naar Disneyland met haar gezin, het betalingsbewijs (18/10/2019) van twee vliegtuigtickets naar Brussel, de toestemming van D. (...)’s vader (11/11/2019) voor het vertrek van uw dochter naar België en een psychisch verslag van uw psycholoog L. G. (...) van 01/09/2020 waarin vermeld wordt dat u last heeft van posttraumatische stress en te kampen heeft met angst en stress door de situatie in El Salvador, het gebrek aan familiale ondersteuning en onzekerheid over de toekomst. Twee weken na uw aankomst in België vernam u via uw zus dat één van uw kaasleveranciers door maras werd gedood omdat zij de renta niet had betaald. U zegt niet te kunnen terugkeren naar uw land uit schrik voor nieuwe problemen met maras in uw kolonie die er nog steeds problemen voor handelaars veroorzaken.

B. Motivering

Voorafgaandelijk moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Uit het door u neergelegde psychisch verslag (dd. 04/09/2020) en uw verklaringen voor het CGVS (CGVS, p.4 en p.23) blijkt immers dat er in uw hoofde sprake is van een bijzondere kwetsbaarheid. Het medisch attest van uw psycholoog in België maakt melding van een posttraumatische stress stoornis in uwen hoofde en toont aan dat u in behandeling bent bij een psycholoog. Uw psycholoog geeft in het verslag aan dat u te kampen heeft met angst en stress die verband houden met uw ervaringen in El Salvador, het gebrek aan familiale ondersteuning en de angst en onzekerheid voor de toekomst. Het CGVS riep u uiteindelijk op datum van 31/08/2020 op voor een persoonlijk onderhoud. In de aanloop van het persoonlijk onderhoud ontving het CGVS geen melding van het feit dat u niet in staat zou zijn om die dag door het CGVS te worden gehoord. Dit blijkt overigens eveneens uit de gegevens vevat in uw administratief dossier. Uit de lezing van het verslag van het persoonlijk onderhoud op het CGVS van 30/10/2019 blijkt dat u in staat was om gedetailleerde, gestructureerde en chronologische verklaringen af te leggen. Om op een passende wijze tegemoet te komen aan uw noden, heeft het CGVS het nodige gedaan om rekening te houden met uw persoonlijk situatie, tijdens het persoonlijk onderhoud en bij de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming. Tijdens het persoonlijk onderhoud werd er voldoende ruimte gelaten om te praten over uw problemen (CGVS, p.23). Er bleek tijdens het persoonlijk onderhoud niet dat er op dat moment bijzondere steunmaatregelen aangewezen waren. Het persoonlijk onderhoud nam in normale omstandigheden plaats. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijke wijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd zijn.

Voorts dient opgemerkt dat, zelfs al blijkt uit de beschikbare informatie dat de georganiseerde misdaadgroepen actief in El Salvador een grote invloed kunnen uitoefenen op het sociale, economische en politieke leven aldaar en dat deze bendes door sommige bronnen bestempeld worden als een de facto autoriteit, dan nog pogen deze bendes eerder door middel van criminele activiteiten hun economische en territoriale positie te behouden en stellen we vast dat de drijfveer van daden van vervolging veeleer economisch is en geenszins politiek gemotiveerd (cf. COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 15 juli 2019 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20190715.pdf)). Bijgevolg is in verzoeken om internationale bescherming waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, de reden van de vervolging veelal

niet politiek maar puur crimineel en economisch van aard en is er geen band met de Conventie van Genève op basis van (toegeschreven) politieke overtuiging aanwezig. Dit is bijvoorbeeld het geval in situaties van afpersing en vervolging omwille van financiële redenen.

Ook een band met de Conventie op basis van het behoren tot een sociale groep is in de context van vervolging waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, niet vanzelfsprekend. Om tot een sociale groep te behoren dient men immers te beantwoorden aan de definitie van een sociale groep zoals weergegeven in artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet. Volgens deze bepaling moet een groep worden geacht een specifieke sociale groep te vormen als leden van de groep een aangeboren kenmerk vertonen of een gemeenschappelijke achtergrond hebben die niet gewijzigd kan worden, of een kenmerk of geloof delen dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel is, dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven, en wanneer de groep in het betrokken land een eigen identiteit heeft, omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd. Aldus is het enkele feit te behoren tot een groep die omwille van geldelijke redenen wordt vervolgd, bijvoorbeeld door middel van afpersing, onvoldoende om als een sociale groep te worden beschouwd in de zin van artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet.

Uit uw verklaringen blijkt dat u niet aannemelijk hebt gemaakt dat u El Salvador diende te verlaten en/of er niet naar terug zou kunnen keren uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of dat u er een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet. U verklaarde op 27/09/2019 en 11/10/2019 afgeperst en bedreigd te zijn door maras van de MS (Mara Salvastrusha) omwille van uw handelszaak in zuivelproducten en uw financiële situatie (CGVS, p.16-18). Uit uw verklaringen blijkt uitdrukkelijk dat het motief van uw belagers economisch van aard was dewelke vreemd is aan de Vluchtelingenconventie. Evenmin maakte u aannemelijk dat u een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet bij terugkeer naar El Salvador loopt.

Dient immers te worden opgemerkt dat niets in uw verklaringen erop wijst dat maras momenteel naar u op zoek zijn (CGVS, p.22). Bovendien haalde u aan dat uw familieleden (ouders, broers, zus) thans geen problemen ondervinden in El Salvador (CGVS, p.13). Ook wijst niets erop dat uw medewerkster A. (...) die samen met u op 10/10/2019 door maras in uw zaak werd bedreigd, sinds uw vertrek uit El Salvador door maras gevisieerd wordt (CGVS, p.13-14). Bovenstaande elementen wijzen er allerminst op dat maras thans naar u op zoek zouden zijn. Indien maras effectief naar u op zoek zouden zijn kan verwacht worden dat zij ondertussen in Jardines De La Sabana II naar u zouden komen vragen zijn of één van uw familieleden zouden hebben benaderd. Temeer daar u 36 jaar op dezelfde plek heeft gewoond, in de zone een eigen handelszaak had, uw dochter vlakbij uw woning naar de opvang ging en ook uw moeder nog steeds vlakbij woont. Evenmin heeft u tijdens het verblijf bij uw moeder problemen ondervonden (CGVS, p.15-16). Hiernaar gevraagd, zei u niet naar El Salvador te kunnen terugkeren omdat de situatie in uw kolonie er nog altijd dezelfde moet zijn en bendeleden er nog steeds handelaars bang maken (CGVS, p.22).

Uit bovenstaande blijkt dat uw problemen die u met maras ondervond eerder van lokale aard zijn en verband houden met uw handelszaak (CGVS, p.22-23). Gevraagd waarom u niet elders kan gaan wonen haalde u louter praktische problemen aan. U kaartte aan dat uw zus en uw moeder u op dat vlak geen hulp hebben aangeboden. Verder stelde u zich de vraag wie uw dochter zou opvangen als u zich elders in El Salvador zou vestigen en hoe u er iets zal kunnen opstarten (CGVS, p.24).

Voorts dient te worden vastgesteld dat u naliet informatie in te winnen over het gevolg dat aan uw klachten door de politie en/of het parket werd gegeven (CGVS, p.14) en u niet kon antwoorden toen u werd gevraagd worden of er naar aanleiding van uw klachten ondertussen maras werden opgepakt (CGVS, p.21). Dat u geen inspanningen deed om tijdens uw verblijf bij uw moeder of na uw aankomst in België hierover informatie in te winnen is uitermate merkwaardig en zet de geloofwaardigheid van uw vrees op de helling. Hiernaar gevraagd haalde u aan dat de politie nauwe contacten heeft met de bendes, er corruptie heerst, u niet weet of de politie iets kan doen en u het gevoel hebt niet veel hulp te krijgen omdat u alleenstaand bent (CGVS, p.14). Rekening houdend met bovenstaande dringt de vraag zich op waarom iemand met uw profiel-u bent in het bezit van een universitair diploma en runde een eigen handelszaak-eerst het risico zou nemen om zich twee keer tot de politie te richten met de vraag om hulp, om daarna geen enkel initiatief meer te nemen om deze klachten op te volgen (CGVS, p.14). Niets belette u om bijvoorbeeld met de hulp van de advocaat, die u contacteerde voor de toestemmingsverklaring voor het vertrek van uw dochter, informatie over de stand van zaken over het onderzoek naar de daders in te winnen (CGVS, p.20). Uw verklaring als zou uw zus, die in het verleden

rechten studeerde, u zou hebben verteld dat de politie en het parket de opvolging doen en een advocaat hierin niet kan tussenkomen, wijzigt niets (CGVS, p.21) aan het feit dat u naliel zich over het verdere verloop van uw klachten te informeren. Bovenstaande opmerkingen ondermijnen opnieuw de geloofwaardigheid van de ernst van de door u aangehaalde problemen en de door u geschetste vrees voor maras bij terugkeer.

Naast het feit dat u naliel informatie in te winnen bij politie en parket, dient tevens te worden vastgesteld dat u het antwoord schuldig moest blijven toen u werd gevraagd of maras na de gebeurtenissen van 10/10/2019 nog in uw zaak/woning in Urbanisatie De La Sabana zijn langsgekomen of in de wijk naar u hebben gevraagd (CGVS, p.21). In dit verband verklaarde u voorts dat u met niemand nog contact heeft gehad, geen andere zaakvoerders uit uw wijk contacteerde en zelfs geen telefoonnummers heeft (CGVS, p.21). Het is weinig waarschijnlijk dat iemand met uw profiel die gans haar leven in Urbanisatie De La Sabana heeft gewoond en er een handelszaak uit de grond stampte geen informatie zou kunnen inwinnen over de aanwezigheid van maras rond uw zaak/woning en navraag zou kunnen doen of maras al dan niet naar haar op zoek zijn (CGVS, p.21). In de marge dient bovendien te worden opgemerkt dat uw verklaring voor uw gebrek aan informatie, namelijk als zou u nooit met mensen uit de buurt contact hebben gehad of met iemand hebben gesproken, in het licht van bovenstaande het CGVS allerminst kunnen overtuigen (CGVS, p.21).

Wat er ook van moge zijn, het is allerminst geloofwaardig dat u niet in staat zou zijn om zich te informeren over de huidige situatie voor u in de wijk.

Niets belette u om via uw moeder, die op een boogscheut van het ouderlijk huis woont, of via uw zus die een eigen zaak heeft in de regio informatie in te winnen of maras sinds 10/10/2019 in de buurt naar u op zoek zijn gekomen (CGVS, p.22). Uw verklaring als zou u uw familie geen informatie hebben gevraagd omdat u hen niet in gevaar wilde brengen is niet afdoende (CGVS, p.22-23). Voor wat betreft uw verklaring als zou één van uw kaasleveranciers kort na uw aankomst in België door maras zijn vermoord omdat zij de renta niet had betaald, dient te worden opgemerkt dat u hiervan geen concrete bewijstukken aanbracht. Uw bewering als zouden de daders mogelijks dezelfde maras zijn die in uw buurt langskwamen, is enkel gebaseerd op vermoedens die u niet kan hardmaken (CGVS, p.22).

In de marge dient te worden opgemerkt dat het uitermate merkwaardig is dat u uw zaak na het incident van 27/09/2019, waarbij u met de dood werd bedreigd opnieuw opende (CGVS, p.17). Naast het feit dat u ondertussen klacht had ingediend bij de politie (en u aldus in de veronderstelling was dat de politie een onderzoek zou voeren), haalde u als reden voor de heropening van uw zaak uw nood aan inkomsten aan omdat u leefde van dag tot dag (CGVS, p.17).

Bij bovenstaande dient te worden opgemerkt dat het door u geschetste beeld van uw financiële situatie enigszins genuanceerd dient te worden. Immers, uit uw verklaringen blijkt dat u en uw familie het financieel allesbehalve slecht hadden in El Salvador. Zo is uw moeder eigenaar van een woning in een residentiële wijk van Santa Tecla en huurt zij daarnaast al enkele jaren een woning in een naburige beveiligde wijk waar zij voor de bewaking betaalt. U bezat een eigen auto, gaf na 11 jaar uw werk als voedingsdeskundige bij internationale firma's op om in uw wijk een eigen handelszaak uit de grond te stampen, een zaak waarvan u verklaarde dat deze u maandelijks tussen 800 en 1000 dollar inkomsten opleverde. Bovendien had u financiële mogelijkheden om een werkneemster in dienst te nemen die u maandelijks 250 dollar uitbetaalde. Uw dochter stuurde u dan weer naar opvang, waarvoor u een forfaitair bedrag van 300 dollar bij het aanvang van elk jaar en daarbovenop maandelijks 95 dollar per maand moest betalen. Uw zus was zaakvoerster van een autobedrijf en reisde regelmatig naar het buitenland (o.m. Honduras). Bovendien blijkt uit uw verklaringen dat u in de periode voorafgaand aan uw vertrek plannen had om met uw zus en uw dochter te gaan reizen en er een trip naar Disneyland op het programma stond. De vader van D. (...) is bovendien voetbalinternational en ondersteunt jullie financieel (CGVS, p.3-6 en p.11-13 en verklaring DVZ, 07/02/2020, nr.12).

Rekening houdend met uw financiële situatie, uw profiel, uw werksituatie en het lokaal karakter van uw problemen zoals hierboven reeds uiteengezet, vindt het CGVS het vreemd dat u behalve een verblijf van één maand bij uw moeder geen enkele andere optie om zich elders te vestigen overwogen heeft, in plaats van een vlucht naar België te ondernemen. Temeer daar u geen elementen aanhaalde dat u buiten Urbanisatie Jardines De La Sabana II door maras gevisieerd zou worden (CGVS, p.22 en p.24).

Uit bovenstaande dient te worden besloten dat u onvoldoende aannemelijk maakte dat u een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet (onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing) loopt bij een terugkeer naar El Salvador.

Voor betreft het overige door u aangehaalde probleem, namelijk het huiselijk geweld waarvan u in het verleden slachtoffer werd, dient te worden opgemerkt dat deze problemen geen onmiddellijk verband houden met uw vertrek uit El Salvador. Uit de door u aangehaalde feiten van intra-familiaal geweld kan evenmin een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. Uit uw verklaringen blijkt dat uw vader voor deze feiten voor een rechtbank werd gebracht, door de rechter een contactverbod werd opgelegd en u sinds zijn vertrek naar La Paz begin 2017 geen problemen meer heeft gekend (CGVS, p.7-8).

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de COI Focus El Salvador: Retour au pays des ressortissants van 9 januari 2020 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_des_ressortissants_20200109.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit een bevraging van IOM in 2019 gaven terugkeerders aan dat het gebrek aan economische mogelijkheden de hoofdreden was om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 27 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie bij terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 15 juli 2019 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20190715.pdf) blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld

te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Tenslotte dient te worden opgemerkt dat overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus kan toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 15 juli 2019 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20190715.pdf) en de "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador" van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegeïmpliceerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenschappelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenschappelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld geïmpliceerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

De overige door u neergelegde documenten tenslotte, namelijk uw paspoort, het paspoort en de geboortakte van uw dochter, twee klachten bij de politie, een instagrambericht van uw zus aan D. (...)’s vader over documenten voor een tripje naar Disneyland, het betalingsbewijs (18/10/2019) van uw twee vliegtuigtickets naar Brussel en de toestemming van D. (...)’s vader (11/11/2019) voor het vertrek van jullie dochter naar het buitenland, zijn niet van die aard dat ze bovenstaande appreciatie in positieve zin kunnen ombuigen. De documenten bevatten immers geen elementen waaruit kan worden afgeleid dat u een gegronde vrees voor vervolging omwille van een van de redenen zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade dient te moeten koesteren.

Uw opmerkingen over de nota’s van het persoonlijk onderhoud van het CGVS die u op 9/09/2020 overmaakte aan het CGVS zijn tot slot evenmin in staat bovenstaande appreciatie in positieve zin om te buigen. Uw eerste opmerking betreft enkel een verduidelijking over de volgorde van de twee door u neergelegde klachten bij de politie. Uw tweede en derde opmerking houden verband met de transcriptie van een naam van een mara en de vertaling van het Spaanse woord ‘Hombre’.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoekster de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht. Tevens is verzoekster van mening dat de bestreden beslissing het zorgvuldigheidsbeginsel schendt.

Wat betreft de overweging in de bestreden beslissing dat bij verzoeken om internationale bescherming waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn veelal geen band met het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Verdrag van Genève) op basis van (toegeschreven) politieke overtuiging aanwezig is, laat verzoekster het volgende gelden:

“Verzoekende partij merkt op dat verwerende partij de situatie in El Salvador minimaliseert. Verzoekende partij heeft uitgebreid verteld over de bedreigingen en afpersingen door de bendeleden die verzoekende partij hebben gedwongen om haar land te verlaten. Het feit dat de daden van de bendes niet hoofdzakelijk politiek ingegeven zijn, betekent niet dat zij niet gewelddadig te werk gaan en dat het leven van verzoekende partij niet in gevaar zou zijn.”

Voorts acht verzoekster de commissaris-generaal niet ernstig in diens kritiek waar hij in de bestreden beslissing stelt dat zij niet zou hebben bewezen dat de bendeleden op heden naar haar op zoek zouden zijn. Zij licht dit als volgt toe:

“Zij twijfelt niet aan het relaas van verzoekende partij, aan de bedreigingen in hoofde van haar en van haar dochter, aan de afpersingen en bedreigingen met een pistool, maar meent dat verzoekende partij zou moten aantonen dat de bendeleden nog steeds op zoek zijn naar haar?! Dit is niet ernstig. Verzoekende partij is er gevlucht, de bendeleden weten heel goed wat er gebeurt in hun wijk, wie er nog is en wie er gevlucht is. Het moment dat zij terug zou keren naar EL Salvador, zou zij nog harder geïnterviewd worden: omdat zij gevlucht is, omdat zij niet gehoorzaamd heeft, omdat zij een klacht heeft neergelegd bij de politie,... De redenering van verzoekende partij gaat dan ook niet op.”

Waar haar in de bestreden beslissing wordt verweten nagelaten te hebben informatie in te winnen over het gevolg van haar klachten bij de politie en het parket, laat verzoekster het volgende gelden:

“Verzoekende partij begrijpt de kritiek van verwerende partij niet. Welke gevolgen zou het opvolgen van haar klachten voor haar hebben meegebracht? Met haar eerste klacht deed de politie helemaal niets. Verwerende partij geeft zelf aan de de bendes de overhand hebben in El Salvador en dat de politie hier niet veel tegen kan beginnen. Verzoekende partij heeft een medisch rapport voorgelegd waaruit blijkt dat zij lijdt aan PTSD en dat zij op heden in behandeling is bij een psycholoog – dit wordt evenmin betwist. Zij lijdt aan angsten en stress door hetgeen zij heeft moeten doorstaan. Het is onbegrijpelijk dat verwerende partij schaamteloos durft te stellen dat zij systematisch contacten had moeten hebben met de El Salvadoraanse autoriteiten en haar nachtmerries telkens opnieuw beleven. Verwerende partij heeft op geen enkel ogenblik rekening gehouden met het profiel van verzoekende partij en is erg onzorgvuldig te werk gegaan.”

Waar de commissaris-generaal het in de bestreden beslissing vreemd acht dat zij behalve een verblijf van één maand bij haar moeder geen enkele andere optie overwogen heeft om zich elders te vestigen in plaats van een vlucht naar België te ondernemen, betoogt verzoekster als volgt:

“Verzoekende partij had inderdaad geen financiële problemen in EL Salvador, wat ook aantoont dat zij geen socio- economische redenen had om het land te verlaten. Zij kon zich echter niet zomaar elders in El Salvador vestigen: zij was niet enkel een alleenstaande moeder, in El Salvador kon je ook niet zomaar permanent van de ene wijk naar de andere wijk verhuizen zonder problemen te krijgen met de (rivaliserende) bendes die nieuwkomers vaak als spionnen zagen. Verwerende partij doet het erg simplistisch voor terwijl dat helemaal niet zo is.”

Verzoekster meent dat de commissaris-generaal geen enkel argument heeft ingebracht tegen wat haar is overkomen, noch dit in twijfel trekt. Volgens haar baseert de commissaris-generaal zich doorheen de hele beslissing op drogredenen om haar internationale bescherming te weigeren.

Verzoekster stelt verder dat het duidelijk is dat de commissaris-generaal de werking van de bendes in El Salvador niet kent en dat zij en haar gezin werd bedreigd en geen kant meer op kon. Zij stelt niet te

begrijpen hoe de commissaris-generaal kan stellen dat er geen gevaar zou zijn voor haar leven bij terugkeer naar El Salvador. Uit de motivering van de bestreden beslissing blijkt volgens haar hoe onredelijk en onvoorzichtig de commissaris-generaal te werk is gegaan bij de beoordeling van haar asielaanvraag. Zij meent wel degelijk in aanmerking te komen voor de vluchtelingenstatus.

Mocht de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) van mening zijn dat zij niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, zo vervolgt verzoekster, dan meent zij minstens in aanmerking te komen voor de subsidiaire beschermingsstatus. Zij merkt op dat waar de commissaris-generaal niet ontkent dat de situatie in El Salvador precair is, hij toch meent dat zij niet in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus. Zij citeert de motieven in de bestreden beslissing met betrekking tot de algemene veiligheidssituatie in El Salvador en stelt niet te begrijpen hoe de commissaris-generaal na deze te hebben uiteengezet kan stellen dat zij naar El Salvador kan terugkeren zonder gevaar voor haar leven.

Het rapport waarop de commissaris-generaal zich baseert is volgens verzoekster bovendien achterhaald. Zij betoogt dat de (humanitaire) situatie in El Salvador *anno* 2020 volledig ontspoord is, dat El Salvador gerund wordt door bendes en als een van de gevaarlijkste landen ter wereld wordt gezien. Ter staving hiervan citeert zij uit het artikel "*El Salvador: a country ruled by gangs – a photo essay*" uit The Guardian van 22 november 2019 en het artikel "*A Nation Held Hostage*" van Foreign Policy van 30 november 2019.

Verzoekster voegt hieraan nog het volgende toe:

"Met de huidige corona crisis, dreigt de situatie helemaal te ontsporen. Verwerende partij kan bezwaarlijk volharden dat verzoekende partij terug kan keren naar El Salvador en er een menswaardig leven lijden. Immers, niet alleen zullen verzoekende partijen geconfronteerd worden door bendes die hen afpersen, zij zullen ook geen werk hebben door deze crisis en niet de noodzakelijke medische zorg kunnen krijgen indien zij besmet geraken met deze ziekte."

Verzoekster besluit dat de commissaris-generaal bijzonder onzorgvuldig te werk is gegaan en haar ten onrechte de vluchtelingenstatus, minstens de subsidiaire beschermingsstatus, geweigerd heeft. Een dergelijke manier van redeneren en desgevallend gebrekkig onderzoeken schendt volgens haar op een kennelijke wijze het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

2.2. Stukken

2.2.1. Aan het verzoekschrift worden geen nieuwe stavingstukken gevoegd.

2.2.2. Op 25 februari 2021 legt verwerende partij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet bij de Raad een aanvullende nota neer waarin wordt gerefereerd aan de COI Focus "*El Salvador. Situation sécuritaire*" van 12 oktober 2020 en de COI Focus "*El Salvador: Retour au pays des ressortissants*" van 17 december 2020.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

Verzoekster verklaart haar land van herkomst, El Salvador, te hebben verlaten omwille van afpersingen en bedreigingen door leden van de bende *Mara Salvatrucha* (MS) in verband met haar handelszaak in zuivelproducten die zij in juli 2018 had geopend. Zij zou op 27 september 2019 in haar zaak bedreigd zijn geweest door een gewapende *mara* van MS die van haar 200 dollar *renta* (afpersingsgeld) per maand eiste. Deze *mara* zou haar uiteindelijk gedwongen hebben al het geld in haar kassa (zo'n 500 dollar) te overhandigen, waarna hij vertrok. Op 2 oktober 2019 zou zij hiervan aangifte hebben gedaan bij de politie van de delegatie San Vicente. Daarna zou zij haar zaak opnieuw geopend hebben. Op 10 oktober 2019 zou verzoekster benaderd zijn door drie leden van MS toen zij buiten haar zaak het vuilnis klaarzette. Haar belagers zouden haar naar binnen geduwd hebben en haar bevelen hebben haar zaak af te sluiten. Eén van de belagers zou haar herkend hebben van het incident op 27 september 2019. De *maras* zouden gezegd hebben dat zij binnen de 24 uur 3000 dollar van haar wilden. Verzoekster zou tevens bedreigd zijn met een pistool. Na dit incident zou verzoekster haar zaak gesloten hebben, thuis haar spullen hebben gepakt en bij haar moeder zijn ingetrokken. Op 11 oktober 2019 zou zij haar werkneemster ontslagen hebben en bij de politie van Santa Tecla klacht

hebben ingediend. Op 18 november 2019 zou verzoekster samen met haar dochter uit El Salvador vertrokken zijn.

Naast deze incidenten haalde verzoekster aan dat zij en haar moeder tot begin 2017 kregen af te rekenen met huiselijk geweld door haar vader.

Na lezing van het administratief dossier kan de Raad in navolging van de commissaris-generaal slechts vaststellen dat verzoekster er niet in slaagt om haar vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin aannemelijk te maken.

Vooreerst stelt de Raad vast dat verzoekster niet betwist dat het door haar aangehaalde probleem van huiselijk geweld geen onmiddellijk verband houdt met haar vertrek uit El Salvador en dat eruit geen gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade kan worden afgeleid, nu uit haar verklaringen blijkt dat haar vader omwille van deze feiten door de rechter een contactverbod werd opgelegd en dat zij sinds het vertrek van haar vader naar La Paz begin 2017 geen dergelijke problemen meer heeft gekend.

Wat betreft de problemen van afpersing en bedreiging die verzoekster verklaart te hebben gekend in El Salvador, stelt de commissaris-generaal in de bestreden beslissing vast dat uit de verklaringen van verzoekster uitdrukkelijk blijkt dat het motief van haar belagers economisch van aard was en dat dit vreemd is aan het Verdrag van Genève. Door in het verzoekschrift louter op te merken dat de commissaris-generaal de situatie in El Salvador minimaliseert en dat het feit dat de daden van de bendes niet hoofdzakelijk politiek ingegeven zijn niet betekent dat zij niet gewelddadig te werk gaan en dat haar leven niet in gevaar zou zijn, toont verzoekster niet aan dat zij een gegronde vrees voor vervolging heeft wegens een van de gronden van het Verdrag van Genève, met name haar ras, godsdienst, nationaliteit, behoren tot een bepaalde sociale groep of haar politieke overtuiging, en doet zij aan deze vaststelling geen afbreuk.

Tot slot kan worden opgemerkt dat verzoekster de volgende in de bestreden beslissing opgenomen motieven volledig ongemoeid laat:

“Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingenrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de COI Focus El Salvador: Retour au pays des ressortissants van 9 januari 2020 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_des_ressortissants_20200109.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit een bevraging van IOM in 2019 gaven terugkeerders aan dat het gebrek aan economische mogelijkheden de hoofdreden was om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 27 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie bij terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie

van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 15 juli 2019 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20190715.pdf) blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

De voormelde motieven vinden steun in de informatie waaraan in de bestreden beslissing wordt gerefereerd, zijn pertinent en terecht en worden, daar zij door verzoekster volledig ongemoeid worden gelaten, door de Raad overgenomen.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

2.3.2. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

2.3.2.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat verzoekster geen concrete elementen aanbrengt op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat zij een dergelijk risico loopt in El Salvador.

2.3.2.2. In zoverre verzoekster zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet beroept op het door haar aangehaalde probleem van huiselijk geweld en op haar verblijf in het buitenland, kan de Raad volstaan met te verwijzen naar de hoger, onder punt 2.3.1., gedane vaststellingen daarover.

In zoverre verzoekster zich beroept op de problemen van afpersing en bedreiging die zij zou hebben gekend in El Salvador, stelt de Raad in navolging van de commissaris-generaal vast dat zij onvoldoende aannemelijk heeft gemaakt dat zij een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet loopt bij een terugkeer naar El Salvador.

De commissaris-generaal merkt in de bestreden beslissing vooreerst het volgende op:

“Dient immers te worden opgemerkt dat niets in uw verklaringen erop wijst dat maras momenteel naar u op zoek zijn (CGVS, p.22). Bovendien haalde u aan dat uw familieleden (ouders, broers, zus) thans geen problemen ondervinden in El Salvador (CGVS, p.13). Ook wijst niets erop dat uw medewerkster A. (...) die samen met u op 10/10/2019 door maras in uw zaak werd bedreigd, sinds uw vertrek uit El Salvador door maras geviseerd wordt (CGVS, p.13-14). Bovenstaande elementen wijzen er allerminst op dat maras thans naar u op zoek zouden zijn. Indien maras effectief naar u op zoek zouden zijn kan verwacht worden dat zij ondertussen in Jardines De La Sabana II naar u zouden komen vragen zijn of één van uw familieleden zouden hebben benaderd. Temeer daar u 36 jaar op dezelfde plek heeft gewoond, in de zone een eigen handelszaak had, uw dochter vlakbij uw woning naar de opvang ging en ook uw moeder nog steeds vlakbij woont. Evenmin heeft u tijdens het verblijf bij uw moeder problemen ondervonden (CGVS, p.15-16). Hiernaar gevraagd, zei u niet naar El Salvador te kunnen terugkeren omdat de situatie in uw kolonie er nog altijd dezelfde moet zijn en bendeleden er nog steeds handelaars bang maken (CGVS, p.22).

Uit bovenstaande blijkt dat uw problemen die u met maras ondervond eerder van lokale aard zijn en verband houden met uw handelszaak (CGVS, p.22-23). Gevraagd waarom u niet elders kan gaan wonen haalde u louter praktische problemen aan. U kaartte aan dat uw zus en uw moeder u op dat vlak geen hulp hebben aangeboden. Verder stelde u zich de vraag wie uw dochter zou opvangen als u zich elders in El Salvador zou vestigen en hoe u er iets zal kunnen opstarten (CGVS, p.24).”

Door in het verzoekschrift louter aan te voeren dat deze motieven niet ernstig zijn, enkele van haar verklaringen te herhalen en te poneren dat zij nog harder gevisieerd zou worden als zij terugkeert omdat zij niet gehoorzaamd heeft en een klacht heeft neergelegd bij de politie, slaagt verzoekster er niet in de voorgaande motieven te weerleggen of te ontkrachten. Het komt aan verzoekster toe om de motieven van de bestreden beslissing aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen. Met een dergelijk betoog blijft verzoekster daartoe echter in gebreke.

Voorts stelt de commissaris-generaal in de bestreden beslissing vast dat de omstandigheid dat verzoekster geen inspanningen deed om tijdens haar verblijf bij haar moeder of na haar aankomst in België informatie in te winnen over het gevolg dat de politie en/of het parket aan haar klachten gaf uitermate merkwaardig is en de geloofwaardigheid van haar vrees op de helling zet. Dit wordt in de bestreden beslissing als volgt verder toegelicht:

“Hiernaar gevraagd haalde u aan dat de politie nauwe contacten heeft met de bendes, er corruptie heerst, u niet weet of de politie iets kan doen en u het gevoel hebt niet veel hulp te krijgen omdat u alleenstaand bent (CGVS, p.14). Rekening houdend met bovenstaande dringt de vraag zich op waarom iemand met uw profiel-u bent in het bezit van een universitair diploma en runde een eigen handelszaak-eerst het risico zou nemen om zich twee keer tot de politie te richten met de vraag om hulp, om daarna geen enkel initiatief meer te nemen om deze klachten op te volgen (CGVS, p.14). Niets belette u om bijvoorbeeld met de hulp van de advocaat, die u contacteerde voor de toestemmingsverklaring voor het vertrek van uw dochter, informatie over de stand van zaken over het onderzoek naar de daders in te winnen (CGVS, p.20). Uw verklaring als zou uw zus, die in het verleden rechten studeerde, u zou hebben verteld dat de politie en het parket de opvolging doen en een advocaat hierin niet kan tussenkomen, wijzigt niets (CGVS, p.21) aan het feit dat u naliel zich over het verdere verloop van uw klachten te informeren. Bovenstaande opmerkingen ondermijnen opnieuw de geloofwaardigheid van de ernst van de door u aangehaalde problemen en de door u geschetste vrees voor maras bij terugkeer.”

Door aan te voeren dat de politie helemaal niets deed met haar eerste klacht, doet verzoekster geen afbreuk aan de terechte vaststelling in de bestreden beslissing dat zij naliel informatie hierover in te winnen. Waar verzoekster stelt dat de commissaris-generaal zelf aangeeft dat de bendes de overhand hebben in El Salvador en dat de politie hier niet veel tegen kan beginnen, stelt de Raad vast dat een dergelijke argumentatie niet in de bestreden beslissing kan worden gelezen. Bovendien wijst de commissaris-generaal er in dit verband terecht op dat de vraag zich opdringt waarom iemand met het profiel van verzoekster eerst het risico zou nemen om zich twee keer tot de politie te richten met de vraag om hulp, om daarna geen enkel initiatief meer te nemen om deze klachten op te volgen.

Waar verzoekster er nog op wijst dat zij lijdt aan PTSD en dat zij op heden in behandeling is bij een psycholoog en het onbegrijpelijk acht dat de commissaris-generaal schaamteloos durft te stellen dat zij systematisch contacten had moeten hebben met de El Salvadoraanse autoriteiten en haar nachtmerries telkens opnieuw beleven, wijst de Raad erop dat dit haar niet belet heeft om twee keer een klacht in te dienen in verband met de door haar aangehaalde feiten. Er wordt dan ook niet ingezien – en verzoekster licht niet toe – op welke wijze PTSD verzoekster zou verhinderen deze klachten ook op te volgen, eventueel met de hulp van de advocaat die zij contacteerde voor de toestemmingsverklaring voor het vertrek van haar dochter.

Voorts kan worden opgemerkt dat verzoekster de volgende in de bestreden beslissing opgenomen motieven volledig ongemoeid laat:

“Naast het feit dat u naliel informatie in te winnen bij politie en parket, dient tevens te worden vastgesteld dat u het antwoord schuldig moest blijven toen u werd gevraagd of maras na de gebeurtenissen van 10/10/2019 nog in uw zaak/woning in Urbanisatie De La Sabana zijn langsgekomen of in de wijk naar u hebben gevraagd (CGVS, p.21). In dit verband verklaarde u voorts dat u met niemand nog contact heeft gehad, geen andere zaakvoerders uit uw wijk contacteerde en zelfs geen telefoonnummers heeft (CGVS, p.21). Het is weinig waarschijnlijk dat iemand met uw profiel die gans haar leven in Urbanisatie De La Sabana heeft gewoond en er een handelszaak uit de grond stampte geen informatie zou kunnen inwinnen over de aanwezigheid van maras rond uw zaak/woning en navraag zou kunnen doen of maras al dan niet naar haar op zoek zijn (CGVS, p.21). In de marge dient bovendien te worden opgemerkt dat uw verklaring voor uw gebrek aan informatie, namelijk als zou u nooit met mensen uit de buurt contact hebben gehad of met iemand hebben gesproken, in het licht van bovenstaande het CGVS allerm minst kunnen overtuigen (CGVS, p.21). Wat er ook van moge zijn, het is allerm minst geloofwaardig dat u niet in staat zou zijn om zich te informeren over de huidige situatie voor u in de wijk.

Niets belette u om via uw moeder, die op een boogscheut van het ouderlijk huis woont, of via uw zus die een eigen zaak heeft in de regio informatie in te winnen of maras sinds 10/10/2019 in de buurt naar u op zoek zijn gekomen (CGVS, p.22). Uw verklaring als zou u uw familie geen informatie hebben gevraagd omdat u hen niet in gevaar wilde brengen is niet afdoende (CGVS, p.22-23). Voor wat betreft uw verklaring als zou één van uw kaasleveranciers kort na uw aankomst in België door maras zijn vermoord omdat zij de renta niet had betaald, dient te worden opgemerkt dat u hiervan geen concrete bewijstukken aanbracht. Uw bewering als zouden de daders mogelijks dezelfde maras zijn die in uw buurt langskwamen, is enkel gebaseerd op vermoedens die u niet kan hardmaken (CGVS, p.22)."

De voormelde motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en worden, daar zij door verzoekster volledig ongemoeid worden gelaten, door de Raad overgenomen.

Van een verzoeker om internationale bescherming kan redelijkerwijs worden verwacht dat hij geregeld pogingen onderneemt om zich te informeren over de evolutie van zijn persoonlijke problemen. De nalatige handelingen van verzoekster wijzen evenwel op een gebrek aan interesse en doen ernstige twijfels rijzen over de ernst van het risico op het lijden van ernstige schade dat zij meent te lopen. Hierbij dient overigens te worden benadrukt dat van een verzoeker om internationale bescherming kan worden verwacht dat hij er alles aan zou doen om informatie over zijn recente situatie te bekomen en dat actuele informatie van primordiaal belang is om het door hem geschetste risico in te schatten.

Daarnaast acht de commissaris-generaal het nog merkwaardig dat verzoekster haar zaak na het incident van 27 september 2019, waarbij zij volgens haar verklaringen met de dood zou zijn bedreigd, opnieuw opende. Hij zet hierover het volgende uiteen:

"Naast het feit dat u ondertussen klacht had ingediend bij de politie (en u aldus in de veronderstelling was dat de politie een onderzoek zou voeren), haalde u als reden voor de heropening van uw zaak uw nood aan inkomsten aan omdat u leefde van dag tot dag (CGVS, p.17).

Bij bovenstaande dient te worden opgemerkt dat het door u geschetste beeld van uw financiële situatie enigszins genuanceerd dient te worden. Immers, uit uw verklaringen blijkt dat u en uw familie het financieel allesbehalve slecht hadden in El Salvador. Zo is uw moeder eigenaar van een woning in een residentiële wijk van Santa Tecla en huurt zij daarnaast al enkele jaren een woning in een naburige beveiligde wijk waar zij voor de bewaking betaalt. U bezat een eigen auto, gaf na 11 jaar uw werk als voedingsdeskundige bij internationale firma's op om in uw wijk een eigen handelszaak uit de grond te stampen, een zaak waarvan u verklaarde dat deze u maandelijks tussen 800 en 1000 dollar inkomsten opleverde. Bovendien had u financiële mogelijkheden om een werkneemster in dienst te nemen die u maandelijks 250 dollar uitbetaalde. Uw dochter stuurde u dan weer naar opvang, waarvoor u een forfaitair bedrag van 300 dollar bij het aanvang van elk jaar en daarbovenop maandelijks 95 dollar per maand moest betalen. Uw zus was zaakvoerster van een autobedrijf en reisde regelmatig naar het buitenland (o.m. Honduras). Bovendien blijkt uit uw verklaringen dat u in de periode voorafgaand aan uw vertrek plannen had om met uw zus en uw dochter te gaan reizen en er een trip naar Disneyland op het programma stond. De vader van D. (...) is bovendien voetbalinternational en ondersteunt jullie financieel (CGVS, p.3-6 en p.11-13 en verklaring DVZ, 07/02/2020, nr.12)."

Ook deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en worden, daar zij door verzoekster volledig ongemoeid worden gelaten, door de Raad overgenomen.

Tot slot vindt de commissaris-generaal het, rekening houdend met de financiële situatie, het profiel, de werksituatie van verzoekster en het lokaal karakter van de problemen van verzoekster, vreemd dat verzoekster behalve een verblijf van één maand bij haar moeder geen enkele andere optie om zich elders te vestigen overwogen heeft, in plaats van een vlucht naar België te ondernemen, temeer daar zij geen elementen aanhaalde dat zij buiten Urbanisatie Jardines De La Sabana II door maras gevisieerd zou worden. Verzoekster voert aan dat zij zich als alleenstaande moeder niet zomaar elders in El Salvador kon vestigen en dat je in El Salvador ook niet zomaar permanent van de ene naar de andere wijk kan verhuizen zonder problemen te krijgen met de (rivaliserende) bendes die nieuwkomers vaak als spionnen zagen. Zij beperkt zich evenwel tot een loutere bewering die niet *in concreto* wordt gestaafd of onderbouwd met enig begin van bewijs en die bovendien niet in overeenstemming lijkt met haar verklaring dat zij de avond nadat ze in haar zaak werd bedreigd met een pistool introk bij haar moeder in de Urbanisatie Jardines del Cuscatlan, waar zij zonder verdere problemen te kennen verbleef tot haar vertrek bijna twee maanden later.

De documenten die zijn opgenomen in het administratief dossier (administratief dossier, stuk 6, map met 'documenten') kunnen omwille van de in de bestreden beslissing opgenomen pertinente redenen geen afbreuk doen aan het voorgaande. De commissaris-generaal motiveert in de bestreden beslissing als volgt over de door verzoekster neergelegde documenten:

“De overige door u neergelegde documenten tenslotte, namelijk uw paspoort, het paspoort en de geboorteakte van uw dochter, twee klachten bij de politie, een instagrambericht van uw zus aan D. (...)’s vader over documenten voor een tripje naar Disneyland, het betalingsbewijs (18/10/2019) van uw twee vliegtuigtickets naar Brussel en de toestemming van D. (...)’s vader (11/11/2019) voor het vertrek van jullie dochter naar het buitenland, zijn niet van die aard dat ze bovenstaande appreciatie in positieve zin kunnen ombuigen. De documenten bevatten immers geen elementen waaruit kan worden afgeleid dat u een gegronde vrees voor vervolging omwille van een van de redenen zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade dient te moeten koesteren.

Uw opmerkingen over de nota’s van het persoonlijk onderhoud van het CGVS die u op 9/09/2020 overmaakte aan het CGVS zijn tot slot evenmin in staat bovenstaande appreciatie in positieve zin om te buigen. Uw eerste opmerking betreft enkel een verduidelijking over de volgorde van de twee door u neergelegde klachten bij de politie. Uw tweede en derde opmerking houden verband met de transcriptie van een naam van een mara en de vertaling van het Spaanse woord ‘Hombre’.”

Deze motieven worden door verzoekster niet betwist, laat staan ontkracht of weerlegd, zodat ze onverminderd overeind blijven en door de Raad tot de zijne worden gemaakt.

Voorts maakt verzoekster met het algemene en hypothetische betoog in haar verzoekschrift dat zij als gevolg van de huidige coronacrisis geen werk zal hebben en niet de noodzakelijke medische zorg zal krijgen indien zij besmet geraakt met deze ziekte niet *in concreto* aannemelijk dat zij persoonlijk het risico loopt om in onmenselijke of vernederende omstandigheden terecht te komen. Ten overvloede wijst de Raad er nog op dat de pandemie ten gevolge van het coronavirus niet uitgaat van of veroorzaakt wordt door een van de actoren bedoeld in artikel 48/5, § 1, van de Vreemdelingenwet, zodat een van de essentiële voorwaarden voor het toekennen van internationale bescherming, met name de identificatie van de actor van vervolging of de veroorzaker van de ernstige schade en tegen wie dus bescherming nodig is, niet vervuld is (cf. RvS 14 augustus 2020, nr. 13.847(c)).

Ten slotte wordt vastgesteld dat verzoekster geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat zij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat zij specifiek wordt geïdoleerd. Verzoekster maakt geen gewag van andere persoonlijke problemen die zij de laatste jaren in El Salvador zou hebben gekend.

2.3.2.3. Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, *Diakité*, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji*, pt. 43).

Gelet op het geheel van de landeninformatie die door de partijen ter beschikking werd gesteld, wordt niet betwist dat het bende-gerelateerd geweld in El Salvador wijdverspreid en bijzonder ernstig is. De bendes maken zich schuldig aan crimineel geweld en er is ook politieel geweld dat uitgaat van Salvadoraanse overheden. Verder is er sprake van geweld tussen bendes onderling, enerzijds, en van confrontaties tussen bendes en de Salvadoraanse overheden, anderzijds.

Daargelaten de vraag of dit geweld kadert in een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, blijkt uit de beschikbare landeninformatie evenwel dat het geweld in El Salvador, hoe wijdverspreid ook, in wezen doelgericht en geïndividualiseerd is. Zo stelt UNHCR dat *“most if not all violence in Salvadorian society is discriminate, targeting specific individuals or groups of individuals for specific reasons”* (zie: *“Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador”* van UNHCR van maart 2016, p. 44-45). Dit wordt beaamd in het rapport *“An atomised crisis Reframing displacement caused by crime and violence in El Salvador”* van september 2018, opgesteld door het Refugee Law Initiative van de universiteit van Londen, waarin het geweld door de bendes als *“highly targeted and individualized”* wordt gekenmerkt. Het geweld dat wordt gebruikt door bendes en de Salvadoraanse overheden viseert aldus duidelijk welbepaalde personen of groepen van personen voor een welbepaalde reden of doel. Het hoge aantal moorden waarin dit geweld resulteert, blijkt dan ook voornamelijk het gevolg te zijn van afrekeningen

tussen benedeleden dan wel doelgerichte acties door politie en legereenheden, waarbij alle partijen zich schuldig maken aan buitengerechtelijke executies en buitenproportioneel geweld.

Nergens uit de landeninformatie blijkt dat het geweld in El Salvador resulteert in een hoog aantal burgerslachtoffers die niet specifiek door dit geweld worden geviseerd, noch blijkt dat het type wapens dat wordt gebruikt de kans daartoe zou verhogen. Evenmin worden andere methoden of tactieken gebruikt die de kans op dergelijke burgerslachtoffers vergroten of burgers als doel nemen.

De Raad stelt vast dat, ondanks de schade die omstaande derden kan treffen, het geweld in El Salvador aldus doelgericht en niet willekeurig van aard is. Dat het bendegeweld en de campagnes van de Salvadoraanse overheden tegen de bendes soms resulteren in interne ontheemding en beperkte mobiliteit, doet hieraan geen afbreuk.

Het geweld dat de situatie in El Salvador zo kenmerkt, moet dan ook veeleer in overweging worden genomen bij een beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet, waarbij het aan verzoekster is om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade te concretiseren. Uit wat hierboven werd besproken, blijkt dat *in casu* geen gegronde vrees voor vervolging, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet aannemelijk werd gemaakt.

Bij gebrek aan willekeurig geweld in El Salvador, is artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet van toepassing.

2.3.2.4. Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.3.3. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoekster niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster toont evenmin aan dat zij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.4. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen uitvoerig werd gehoord. Tijdens een persoonlijk onderhoud kreeg zij de mogelijkheid haar asielmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, kon zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft zij zich laten bijstaan door haar advocaat. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

2.3.5. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan evenmin worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. Deze motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier.

2.3.6. Uit het voorgaande blijkt dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht, in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

2.3.7. Waar verzoekster uiterst subsidiair vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoekster echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig maart tweeduizend eenentwintig door:

dhr. D. DE BRUYN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

D. DE BRUYN